

Det. o. Lovf. om et Bureau f. internat. literær Udvevling.

inden man endelig bandt sig, burde have en noget klarere Oversigt over Forslagets finansielle Følger, end man nu har.

Man antager ogsaa, at Danmark uden nogen Betænkelse kan vente med at tiltræde Konventionen, thi den literære Udvevling, der allerede længe har fundet Sted mellem forskellige af vore særstilte Bureauer og lærde Selskaber og tilsvarende Institutioner i Udlandet, vil uforstyrret gaa sin Gang ogsaa uden et saadant internationalt Bureau, og skulde der være Stater, som vilde unddrage sig fra den hidtidige Bytteforbindelse, naar vi ikke tiltræde Konventionen, saa kunde der ialtsald kun være Tale derom, naar denne iøvrigt havde fundet almindelig Tilslutning hos de andre Magter. Men det har den, saa vidt man kan se, ikke fundet endnu. Hidtil har Udvalget kun faaet officiel Underretning om, at Italien har tiltrædt Konventionen, og maa man end antage, at Belgien, Frankrig og Rusland, der have nærret en saa levende Interesse for Sagen, ogsaa have sluttet sig dertil, saa er der dog en Mængde Stater, om hvis Stilling vi slet Intet vide, og deriblandt netop endel af dem, hvis Tilslutning vil have den største Betydning for os. England og Lybskland, Norge, Holland, Schweits og Grækenland vare end ikke repræsenterede paa Kongressen i Bryssel, og vi savne enhver Efterretning om, hvorledes disse Stater ville stille sig.

Saa vidt vides, er Sagen for Diebliffet Gjenstand for Overveelse i de lovgivende Forsamlinger rundt om i Europa, og det vil selvfølgelig have den største Betydning for os at blive bekendte med de forskellige Staters Holdning. Thi hvis Konventionen væsentlig kun bliver tiltraadt af Stater, hvis hele Udsvilling ligger os fjernere, vil der neppe være tilstrækkelig Grund for os til at oprette et særligt internationalt Bureau; men hvis den finder Tilslutning hos de Stater, med hvilke vi ifølge Lovforslagets Motiver allerede hidtil have haft en Bytteforbindelse, altsaa

f. Ex. hos vore nordiske Nabolande, hos Lybskland, Schweits, Holland, Belgien, Rusland, Østerrig-Ungarn o. s. fr., da bliver der en forøget Opfordring for os til ogsaa at slutte os dertil. Men især vil det have sin Interesse for os at se, hvorledes man stiller sig i de mindre Stater, hvis Forhold nærmest kunne sammenlignes med vore, og Flertallet antager derfor, man her hjemme vil gjøre rettest i saa vidt muligt at opsætte at tage endelig Bestemmelse om Sagen, indtil der foreligger nærmere Oplysninger om, hvorledes man har ment at burde stille sig i andre europæiske Stater. Kan det imidlertid lykkes Ministeriet inden næste Rigsdagsamling at tilveiebringe tilfredsstillende Oplysninger om de her berørte tvivlsomme Forhold, antager Flertallet, at Sagen vil blive modtagen med Velvillie af Folkethinget.

Et Mindretal (Dahl og Gad) kan ikke tillægge de mod Lovforslagets Fremme i denne Rigsdagsamling reiste Betæneligheder en afgjørende, men kun, forsaavidt de ikke maatte være tilfulde erkjendte af Ministeriet, en veiledende Betydning, og formener, at der heller ikke i næste Rigsdagsamling vil være opnaaet væsentlig større Klarhed om de literære og finansielle Spørgsmaal, som Sagen stiller, da disse først efter nogle Aars ved selve Bureauets Virksomhed vundne Erfaringer ville kunne faae deres Besvarelse. En afventende Holdning, indtil med os ligestillede Magter have taget deres Beslutning, kan Mindretallet, i Betragtning af Sagens store og tidsvarende Betydning, ikke tilraade, og anbefaler derfor Lovforslaget til Vedtagelse i uforandret Form.

Udvalgets Flertal (Bajer, Brandes, G. Holm, L. Nielsen og S. Pedersen) indstiller derimod i Genhold til Ovenstaaende, at Lovforslaget ikke fremmes videre i denne Rigsdagsamling.

Bajer,
Sekretær.

Brandes.

Dahl.

Gad.

G. Holm,
Ordfører.

L. Nielsen,
Formand.

S. Pedersen.